

సిఎస్ఎస్ఆర్ & ఎస్ఆర్ఆర్ఎం డిగ్రీ & పిజి కళాశాల

Accredited by NAAC with 'A' Grade

కమలాపురం, కడప, ఆంధ్రప్రదేశ్

Vol. : 26 Issue : 12 (2) Spl. Edition అక్టోబర్ - 2023 ISSN No. : 2457-0796

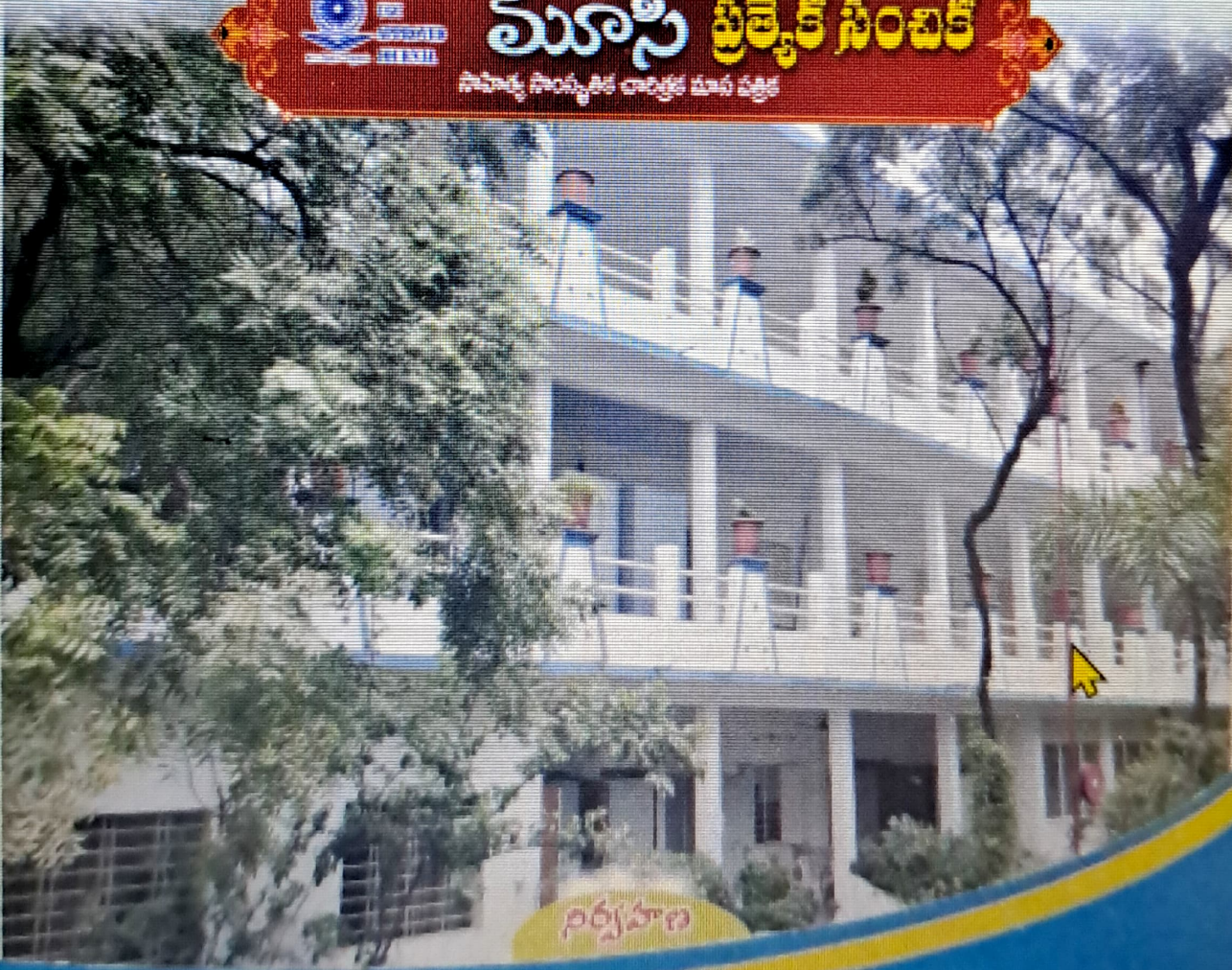
అంతర్జాల జాతీయ సదస్సు

తెలుగు సాహిత్యం - ప్రక్రియా వైవిధ్యం

"Telugu Literature - Process Variation"

5 & 6 జూలై, 2023

 మూసీ ప్రత్యేక సంచిత
సాహిత్య సాంస్కృతిక చారిత్రక మాస పత్రిక

సర్వహక్

తెలుగు శాఖ

సిఎస్ఎస్ఆర్ & ఎస్ఆర్ఆర్ఎం డిగ్రీ & పిజి కళాశాల, కమలాపురం, కడప

సిఎస్ఎస్ఆర్ & ఎస్ఆర్ఆర్ఎం డిగ్రీ & పిజి కళాశాల

Accredited by NAAC with 'A' Grade

తెలుగు సాహిత్యం - ప్రత్యేక వైఖరం

అంతర్జాల జాతీయ నరస్సు

5, 6 జూలై, 2023

గౌరవ సంపాదకులు

శ్రీ పి.వి. రాజగోపాల్ రెడ్డి, ప్రెసిడెంట్

సహాయ సంపాదకులు

డా. పల్లె కృష్ణ వైస్-ప్రెసిడెంట్

డా. యమ్. లక్ష్మయ్య, తెలుగు విభాగాధిపతి

తెలుగు శాఖ

సిఎస్ఎస్ఆర్ & ఎస్ఆర్ఆర్ఎం డిగ్రీ & పిజి కళాశాల

కమలాపురం, వైఎస్ఆర్ కడప జిల్లా

విషయసూచిక

1. తెలుగు సాహిత్యం ఎంతో గొప్పది	- శ్రీ సి.వి. రాజగోపాల రెడ్డి	ix
2. ప్రాచీన సాహిత్య ప్రక్రియలు - ప్రారంభం - ప్రేరణ-	డా. సి.సి. వెంకటేశ్వర్లు	x
3. సమకాలీన సమాజాన్ని ప్రతిబింబించే సాహిత్యం	- ఆచార్య ఎన్. ఈశ్వర రెడ్డి	xiv
4. నవన్పు సంచలనంగా నా మాట	- డా. పల్లె కృష్ణ	xxi
5. సంచలనల మాట	- డా. ఎం. లక్ష్మయ్య	xxiii
1. పురాణ ప్రక్రియ	- ఎం.సి. సుధాకర్	25
2. అష్టాదశ పురాణములు - అఖిల విజ్ఞాన సర్వస్వములు	- కె. మార్పి	30
3. ప్రాచీనాంధ్ర సాహిత్యంలో 'శతకం' - పరిశీలన	- ఆచార్య ఎం. రామనాథంనాయుడు, కె. రంగనాయకులు	36
4. శతక సాహిత్యం - ఒక పరిశీలన	- డా. కర్తి శ్యామలాదేవి	40
5. శ్రీకాళహస్తిశ్చర శతకం - భక్తి భావన	- డా. బి. సునీత	43
6. బెల్లంకొండ లక్ష్మణమూర్తి శతకాలు సామాజికాంశాల పరిశీలన	- డా. పులవర్తి ప్రేమిరాజు	46
7. ప్రాచ్య పరిశోధనసంస్థలోని అముద్రిత నైపభక్తి శతకాలు - అభ్యయనం	- కె. సంతోష్ కుమార్	52
8. తాత్కాలిక పదకవులు సంకీర్తనలు - కాలం విలువ	- డా. తొండ్రాది రాజశేఖర్	60
9. ప్రబంధ ప్రక్రియా వైవిధ్యం - చంద్రికా పరిణయం	- డా. సి. నర్సింహంబు	64
10. ఆంధ్ర వాఙ్మయము : ఉదాహరణము	- ఎమ్. ప్రదీప్	68
11. తెలుగు సాహిత్యం - అవధానం	- డా. అత్తల ఆశోక్ కుమార్	74
12. అష్టాదశానము - ఆంధ్ర సాహిత్యంలో ఒక విశిష్ట ప్రక్రియ : ఒక పరిశీలన	- డా. డి. నవీంద్రుడు, డా. యలు రమేష్	79
13. రాయలసీమ పద్యకవిత్వం - చంద్రికావైవిధ్య పరిశీలన	- డా. కొత్తూరి రమేష్, డా. ఎం. లక్ష్మయ్య	83
14. కైలాసమాత ప్రహసనంలో వాసుదేవరావు పాత్రచిత్రణ	- డా. సుధా అంకయ్య	88
15. ప్రక్రియగా - తెలుగు సాహిత్య చరిత్రలు	- గొల్లపూడి కృష్ణమూర్తి	91
16. తెలుగు వచన కవిత్వ వైభవం	- ఆచార్య ఎం. రామనాథంనాయుడు	94
17. అధునిక తెలుగు సాహిత్యంలో వచన కవిత్వం - దిక్కుతి	- డా. పులవర్తి కృష్ణ, డా. కె.బి. సుందరేశ్వర రావు	102

4. శతక సాహిత్యం - ఒక పరిశీలన

డా. షరి ల్యాబ్‌లాబ్, తెలుగు అధ్యాపకురాలు, అన్నవరం సభ్యవశీదేవి ప్రభుత్వ మహిళా డిగ్రీ కళాశాల (స్వ), తాడిపాడ

సంస్కృత వాఙ్మయం నుండి తెలుగులోకి వచ్చిన ప్రక్రియలో శతకం ఒకటి. తెలుగులో 12వ శతాబ్దిలో ప్రారంభమైన శతకం న్యూనంలోనూ, స్వభావంలోనూ తనదైన ప్రత్యేక మూలతో వికస్పదైన ప్రక్రియగా రూపుదిద్దుకుంది. పద్యరూపమైన శతకము కన్నడం, తమిళం, మలయాళం వంటి సౌందర భాషల్లో ఉన్నప్పటికీ తెలుగులో విరాసం పొందినంతగా ఇతర భాషల్లో పొందలేదు. తెలుగు సాహిత్యంలో వండిత, పామర భేదం లేకుండా అందరినీ అలరించగల సాహితీ ప్రక్రియ శతకమే అనడంలో ఎటువంటి అతిశయోక్తి లేదు. అందుకే ఆధునిక యుగంలోనూ శతకం అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగుతోంది.

తెలుగు శతకములు ఇతర సాహితీ ప్రక్రియల వలె కథా, వర్ణనా ప్రాధాన్యతలతో కూడినవి కాక సంఖ్యానియమము, మకుటం, ముక్తకం, అల్పాక్షయం వంటి ప్రత్యేక లక్షణాలతో రూపొంది సాహితీ ప్రక్రియలలో ప్రత్యేక స్థానాన్ని ఏర్పరచుకున్నది. ఇప్పటి వరకూ అభివృద్ధి గ్రంథాల్లో సంఖ్యాపరంగా మాస్త్ర శతకాలనే ప్రథమ స్థానమని చెప్పడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. శతక లక్షణములు:

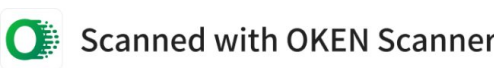
1) సంఖ్యా నియమము: శతకము అంటే నూరు పద్యములు. 'శత' శబ్దానికి సంస్కృతంలో అనేకమైన అనే అర్థం ఉన్నప్పటికీ శతక కర్తలు మొదట సంస్కృతంలో నూరు శ్లోకాలతో శర్వాక నూట ఎనిమిది, నూట పదహారు సంఖ్యలతో శ్లోకాలు రాయడం జరిగింది. అనే విధంగా త్రిశతులు (300) పంచశతులు (500) కూడా శతకాలుగానే గుర్తించబడ్డాయి. దాదాపు తెలుగు శతక కర్తలందరూ నూరు, నూట ఎనిమిది, నూట పదహారులు అనే సంఖ్య నియమాన్ని పాటించారనే చెప్పవచ్చు. కొన్ని శతకాలు మాత్రం ఈ నియమం పాటించలేదు.

2) మకుటము: శతక పద్యాలలో చివర సందోధనా రూపంలో ఉన్న పద ప్రయోగాలను మకుటము అంటారు. శతకంలో అన్ని పద్యాలు చివర ఒకే మకుటాన్ని ప్రయోగించడం శతక లక్షణంగా చెప్పవచ్చు. మకుటాల్లో ఏకపాద మకుటం (సమతే భాస్కరా!), సమాన మకుటం (రాశర్షి కరుణాచయోనిధి), ఏకపాద మకుటం (విశ్వరాలిరామ విసురవేమ) అనే భేదాలున్నాయి.

పృథ్వి నియమము: శతకములో మకుట నియమాన్ని బట్టి పృథ్వి నియమం ఏర్పడింది. తెలుగు శతకకర్తలు ఈ నియమాన్ని విధిగా పాటించారు. శతకములూ ఏదో ఒక ధర్మస్థాలోనే రచించడం శతక లక్షణం. సంస్కృత శతకాల్లో మకుట నియమం కేసందున వివిధ పృథ్వి ప్రయోగమున్నది (ధర్మహరి సుభాషిత త్రిశతి). తెలుగులో వేమన శతకం అలరెంది, సుమతీ శతకం కందము, అంధకారుని శతకం గీస పృథ్విలో రచించబడ్డాయి.

ముక్తకము: శతక పద్యాలకు ముక్తక లక్షణము ప్రధానమైనది. శతకంలోని పద్యాలన్నీ వేదికవి స్వరంబ్రాలు. కథ, వస్త్రైక్యమూ లేకపోవడంతో ఒక పద్యానికి మరొక పద్యానికి మధ్య అస్పృశ్యం కానీ, ఏకమాత్రక కానీ ఉండదు.

అల్పాక్షయము: శతక కవులు తమ అల్పాక్షయములను రచనలయందు ప్రకరిస్తారు. అందుకే వీరిని భావ ప్రధాన రచనలుగా చెప్పవచ్చు. ముఖ్యంగా ద్వై, క్షయన, విద్యా శతకాల్లో శతకకర్తల అల్పాక్షయరీతి ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది.

ఈ విషయం: కథ రచనలో రస నియమం పాటించబడుతుంది. ఒక కథకంలోని పద్యాన్ని ఒక రసం ప్రధానంగా ప్రతిపాదించబడతాయి. వేరక రసానికి ప్రవేశమండదు. భక్తిరస ప్రధాన కథకల్లో భక్తిరసమే కాని శృంగారం, వీరం, రాధ్రంవంటి ఇతర రసములకు స్థానం ఉండదు.

కథకములు - వికాసం: కథకాన్ని ఒక ప్రత్యేక కాళా మొదటగా పేర్కొన్న కవి 13వ శతాబ్దికి చెందిన సంస్కృతకవి అమృతానంద యోగి. ఇతడు తన అలంకార సంగ్రహంలో "కథన కథకం స్తోత్రమస్తోత్రం కథం పరమో" అని కథకాన్ని గురించి తెలిపాడు. తెలుగు లాక్షణికుడు విష్ణుకోట పెద్దన్న తన కావ్యాలంకార మాదామణి గ్రంథంలో కావ్యభేద నిరూపణలో 'కథకమన నొప్పునుతి వద్య కథకము గూడ' అని కథకాన్ని ప్రక్రియగా పేర్కొనగా, అనంతర అలంకారకుడైన అప్పకవి కూడా కథకాన్ని సంభాషింపరచిన రాటు ప్రబంధమని ఉద్ఘాటించాడు.

తెలుగు సాహిత్యంలో ప్రథమంగా వచ్చిన కథకములన్నీ కైవసమత భూమికతో వచ్చినవి. మల్లికార్జున వండితారాధ్యక్షుడు (క్రీ.శు. 1025-100) రచించిన శివకన్యసారము కథక సాహిత్యాన్నికి అధ్యక్షుడు కాగా, పోల్వారికి సోమన (క్రీ.శు. 1170-1240) రచించిన వృషాధిప కథకము సంపూర్ణ కథక లక్షణాలతో కూడినది. తర్వాత కాలంలో యథావాక్కుల అన్నపూర్ణ సర్వేశ్వర కథకము, బద్దెన సుమతీ కథకము, పోతన నారాయణ కథకము, వెన్నలకంటి జన్నయ దేవకీనందన కథకం, అన్నపూర్ణ వేంకటేశ్వర కథకం, అయ్యలరాజు త్రిపురాంతకుని ఒంటిమిట్ట రఘువీర కథకం, ఏనుగు లక్ష్మణకవి సుభాషిణులు మొదలగునవి కథక సాహిత్య వికాస్ని తెలియజేస్తాయి.

17వ శతాబ్దికి చెందిన వేమన కథకం కథక ప్రక్రియను నమాజవరం చేసి, సామాజిక చైతన్యానికి దోహదపడటానికి, మార్గదర్శకమయ్యింది. కవి చాడప్ప, కూచిమంచి తిమ్మకవి, అడిరం నూరకవి కథకంలో అభివ్యక్తితో ప్రకారం కల్పించగా, కానుల వ్యుషోక్తము కవిచే విరచితమైన అంధనాయక కథకం వ్యాజస్వతి ధోరణితో రచింపబడినది.

అధునిక కాలంలో సాంఘిక, రాజకీయ పరమైన కథకాలు ఎక్కువ. శ్రీశ్రీ సిరిసిరిమువ్వ శక్తి, నార్లూరి నార్లూరిమాల కథకం, బోయి ధీమన్ను విల్లి కథకం, కుసుమ ధర్మన్న పోలెన కథకం మొదలగునవి కథక సాహిత్య అభివృద్ధికి వికాసానికి నిదర్శనంగా చెప్పవచ్చు.

కథకాలు - వర్గీకరణ: కథక సాహిత్యంలో వస్తువైవిధ్యాన్ని అక్షి భక్తి, నీతి, శంగార, వైరాగ్య, హాస్య మొదలైన కథకాలుగా వర్గీకరించవచ్చు.

శృంగార కథకాలు: భగవంతుని శృంగార లీలలను వర్ణిస్తూ చెప్పినవి శృంగార కథకాలు. విరహావర్ణన, శృంగార భావనల వర్ణన ఈ కథకాల ప్రధాన విషయం. భోగినీకథకం, శ్రీ వేంకటేశ్వర కథకం, మదనగోపాల కథకం మొదలగునవి మధుర భక్తి శృంగారానికి చెందినవి.

నీతి కథకాలు: మానవ మనుగడకి ధర్మము, నీతి మూలము. అలాంటి నీతిని మోసపజాతికి సులభంగా అర్థమయ్యేందుకు నీతి కథకాలు దోహదపడతాయి. సుమతీ, భాస్కర, కుమార, కుమారీ మొదలగు కథకాలకు నీతి కాణ్ణు చెందినవి.

వేదాంత కథకాలు: భగవంతుని చేరే జ్ఞాన మార్గాన్ని తెలుపుతూ, తాత్విక విషయాలు, వైరాగ్య మార్గం ప్రధానంగా రచింపబడినవి వేదాంత కథకాలు. కాకపోతే శ్రీశ్రీ కథకం, నందానంద యోగి కథకం, శివముకుంద కథకం, దత్తయోగీంద్ర కథకం మొదలగునవి ఈ కోవకి చెందినవి.

హాస్య కథకాలు: హాస్యరస ప్రధానంగా చెప్పబడినవి హాస్య కథకాలు. ఏదైనా ఒక అంశాన్ని హాస్యం కలిగించేలా వర్ణిస్తూ రచించినవి హాస్య కథకాలు. భాగమట్ల కథకము, పకోడీ కథకము, విసునకర్ల కథకం, దీపురుపుల్ల కథకం మొదలగునవి హాస్య కథకాలు.

చారిత్రక పరిణామ : చారిత్రక, రాజకీయ సంఘటనల ఇతివృత్త ప్రధానంగా చెప్పబడినవి చారిత్రక కథనాలు. ఆంధ్రభాగవత తిలకము, నింపాద్రి, నారసింహ కథకము, భద్రగిరి కథకము మొదలగునవి ఈ కోవకి చెందిన కథనాలు.

జీవిత చారిత్రక పరిణామ : గొప్ప వ్యక్తుల జీవిత చరిత్ర ఆధారంగా రచించబడినవి జీవిత చారిత్రక కథనాలు. గాంధీ కథకము, కృష్ణమూర్తి కథకము మొదలగునవి ఈ వర్గానికి చెందినవి.

వ్యక్తి చరిత్ర కథనాలు : కవులు తమ అభ్యుదయ కథనాలలో రచిస్తే అవి స్వయం చరిత్ర కథనాలు. హరిహరేశ్వర కథకము, విద్యేశ్వర కథకము, కామేశ్వరీ కథకము మొదలగునవి ఈ విధానానికి చెందినవి.

కథా పరిణామ : కథ ప్రధానంగా రచించబడిన కథనాలు కథా కథనాలు. ముకుంద రాఘవ కథకం, లవకుమార కథకం, భాగవత ప్రథమ స్కంధ కథకం మొదలగునవి కథా కథనాలు.

సమస్యాత్మక పరిణామ : కవులు ఏదైనా ఒక సమస్యను పరిష్కరించే ముఖ్యంగా చేసుకొని రచించినవి సమస్యాత్మక కథనాలు. సత్యవతి కథకం, అనుభవరస కథకం మొదలగునవి ఈ వర్గానికి చెందినవి.

విషయం పరిణామ : 10వ శతాబ్దంలో వచ్చిన అచ్చతెలుగు నిఘంటువులు కథకరూపంలో రచించబడినవి. వేంకటేశాంధ్రం, సౌరి నిఘంటువు, ఆంధ్ర భాషాభివృద్ధి మొదలగునవి ఈ విధానానికి చెందినవి.

అనువాద పరిణామ : ఇతర భాషల నుండి తెలుగులోకి అనువదించిన కథనాలు అనువాద కథనాలు. సూర్యకథకం, సౌందర్యలహరి, శివానందలహరి, గాథా సప్తశతి మొదలగునవి సంస్కృత, ప్రాకృత కావ్యాలు తెలుగులోకి కథకరూపంలో అనువదించబడ్డాయి.

చాటు పరిణామ : సందర్భాధారితంగా సమయస్ఫూర్తితో అనేక విషయాలపై ఒకే ముకుటంతో చెప్పబడినవి చాటు కథనాలు. వేమన కథకం, రఘుపూరి కేసవ కథకము, రామశర్మ శ్రీరామ కథకము మొదలగునవి ఈ కోవకి చెందినవి కథనాలు.

తెలుగు సాహిత్యంలో కథక వాఙ్మయం 12వ శతాబ్ది నుండి నేటి వరకూ లహరిమూలంగా కొనసాగుతున్నది. రాచి నుండి నేటి వరకూ వచ్చిన కథనాలు ఎన్ని అనే అంశంపై విమర్శకులకు ఏకాభిప్రాయం లేదు. 1957లో పంగూరి సుబ్బారావు గారు రచించిన 'కథక కవుల చరిత్రము'లో దాదాపు 1200 కథనాలు (లఘు అలఘాలు), 900 మంది కథక రచయితలను పరిచయం చేసారు. 1957 నుండి నేటి వరకూ వచ్చిన కథనాలను కూడా కలిపితే ఈ సంఖ్య దాదాపు 3000 నుండి 5000 వరకూ ఉండవచ్చని విమర్శకుల వాదన. ఇదరణకు నోచుకోవే ఎన్నో కథనాలు కాలగర్భంలో కలిసిపోయాయి.

ఇదరణ మూలకు నోచుకోక కాలక్రమేణా ఉనికి కోల్పోయి, కోల్పోతున్న కథక వాఙ్మయముపై విశేష పరిశోధన చేయవలసిన బాధ్యత సాహితీ విమర్శకులు, పరిశోధకులకు ఎంతైనా ఉంది.

తెలుగు సాహిత్యానికి గర్వకారణమైన కథక సాహిత్యమును పరిరక్షించవలసిన బాధ్యత తెలుగువారందరికీ ఉన్నది.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. కథక వాఙ్మయ చరిత్రము - విద్యానీ వేదము వేంకట కృష్ణశర్మ
2. తెలుగు సాహిత్య చరిత్ర - డా.డా. శాస్త్రి
3. కథక గాంధీ - డా. లి. గోపాలకృష్ణారావు